

Беседа Владике Артемија у Недељу 30. по Духовдану 2018. године у манастиру Свете великомученице Марине у Дудовици

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је, браћо и сестре, срећан и Богом благословен данашњи дан и данашњи празник. Нека је благословено ово свето место на коме смо се сабрали да се Господу помолимо за себе, за наше сроднике, за пријатеље, за цео наш благочестиви, али и многогрешни српски народ.

Свети Оци говоре, браћо и сестре, да овај свет је пролазан, да овај свет кратко траје, без обзира колико, да он има свој век као и сваки човек што има свој век и њему долази крај. И очекујући тај крај, пре свега свој крај, па онда и крај целог света, људи су заузети многим пословима, многим обавезама, многим недоумицама, многим питањима. Целога живота питамо зашто је ово овако, зашто је оно онако, то би требало овако, то би онако.

Али, ретко ко да се сети од нас да постави право питање. А право питање, у име своје и у име свих нас, поставио је онај човек који се помиње данас у Јеванђељу, који приђе Господу Христу и рече Му: *"Учитељу благи, шта да чиним да добијем живот вечни?"* То је основно питање. То је суштинско питање. То питање треба сви да поставимо и сами себи и Господу нашем и да чујемо одговор од Њега. А одговор је Он дао овоме човеку који Га је питао такво судбоносно питање, рекао је једноставно: *"Заповести знаш - не чини прељубу, не укради, поштуј оца свога*

и матер." Није Господ набројао све заповести Старога Завета, познатих Десет Божијих заповести, него је само неколико њих напоменио. Разуме се, обухватајући тиме и све остало и рекао му: *"То чини и бићеш жив."* Али овај човек као да није био задовољан таквим кратким одговором, па каже: *"Ја сам то све чинио и сачувао још од младости своје. Шта ми још недостаје?"* Осећа он да није суштина у томе; да треба нешта више учинити. И Господ му онда, видевши да се он интересује за пунији одговор, каже: *"Ако хоћеш савршен да будеш, иди продај све што имаш и подај сиромасима и имаћеш благо на небу. И хајде замном."* А када овај човек то чу, видело се по њему, по његовом лицу да се сневеселио. Зашто? Објашњава данашње Јеванђеље, јер беше веома богат. И не само што је он био богат, није у томе грех, него што је срце своје везао за то богатство своје. И отиде жалостан. А они који су били ту, а било је увек много народа уз Господа, чувши његов одговор каже: *"Па ако је тако, ко се онда може спасти?"* Господ и њима одговара: *"Људима је то немогуће, али је Богу све могуће."*

Бог од нас не очекује да учинимо оно што не можемо, да учинимо више него што можемо. Али како је говорио патријарх Павле, да не тражи да учинимо више, али ни мање од онога што можемо.

На питање нас хришћана, јер тај човек, само да кажем, је још био следбеник Старога Завета и зато је добио одговор из Старога Завета - чините заповести оне које се тамо набрајају, у Декалогу.

А ми ако поставимо Господу, слично питање - шта ми да чинимо хришћани да добијемо Живот вечни, да добијемо Царство

небеско? И на то питање наше изговорено или неизговорено, Господ је одговорио шаљући Своје Апостоле у свет да проповедају Његову науку: *"Идите по свету и научите све људе да чине све што сам заповедио."* Шта то значи? Нама је заповедио, да, наравно не искључујући Десет Божијих заповести, а додајући нове заповести које су изречене устима Господњим, па записане у Светом Јеванђељу и од Светих Апостола предати Цркви Божијој.

Значи, ми смо добили одговор да вршимо Заповести Божије, све оно што је Он заповедио. То да чинимо и имаћемо Живот вечни, блажени на небу.

Да ли треба да чекамо толико далеко - кад ће то бити? Не! Господ је једном приликом рекао Царство Божије је унутра, у вама. Онога момента када чинимо неко добро дело, ми уносимо Господа у себе, Цара и Бога нашега. А где је Цар, ту је и Царство. Зато каже - Царство Божије је унутра, у вама.

Тако да, браћо и сестре, ми се налазимо сада у време Светог Божићног поста, у времену које је Црква Божија одредила да у току поста извршимо смотру над самим собом, да погледамо у душу своју, у срце своје, шта се у нама накупило у протеклом периоду - да ли смо извршавали Заповести Божије које нам је Он заповедио, да ли смо их преступали, ниподоштавали, газили или чинили оно што је супротно Његовим заповестима. А очекујемо Богомладенца Христа - за две недеље прослављаћемо Његово славно рођење овде на земљи. Како да га ми дочекамо? Да припремимо своје душе, своје срце, да их очистимо од сваке нечистоте греховне, од страсти, од грехова које смо као људи сигурно учинили по слабости својој. Да своју душу очистимо од

тајног покајања, испосвести својих грехова и тако очишћени, припремљени, примивши и Свето Причешће у себе, Самога Господа Христа, да на такав начин спремимо конак, боравиште Господу Христу које ће бити и светлије и топлије од хладне Витлејемске пећине. Ако будемо тако чинили, као што и ова песма малопре што сестре певаху, чусмо све што добро чинимо ближњима својима, Господу чинимо - ако гладнога нахранимо, сиромаша, Господа смо нахранили, ако жеднога напојимо, Господа смо напојили и тако даље. Чули сте ову дивну песму. То је оно што ми хришћани треба да чинимо, а да добијемо Живот вечни у Царству Христа Бога нашега.

Нека Господ дарује снаге свима нама молитвама светих угодника Божијих, молитвама Свете великомученице Марине коме је овај дом Божји овде посвећен и свима који су Богу угодили својим животом, да нас они имају у заступништву својем пред Богом, да нам помажу својим молитвама, својим примером, да би ми идући за Господом Христом са свима светима дошли тамо где нема туге и жалости, ни уздисаја, но где је Живот вечни.

Амин. Боже дај.